

4. Комарова Т. В. Юрисдикція Суду Європейського Союзу : монографія. Харків : Право, 2010. 360 с.
5. Этин Л. М. Европейское право. Право Европейского Союза и правовое обеспечение защиты прав человека : учебник для вузов / рук. авт. колл. и отв. ред. д-р юрид. наук, проф. Л. М. Этин. 2-е изд., пересмотр. и доп. Москва : Норма, 2007. 960 с.
6. Curtin D. The Constitutional Structure of the Union, a Europe of Bits and Pieces //Common Market Law Review. 1993. p. 67.

Гудим Інга Володимирівна
викладач кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ В УКРАЇНІ

Зважаючи на чимало низку реформ сьогодення, своєчасне невиконання судових рішень породжують недовіру до судової влади, підриваючи авторитет держави та втрати самого сенсу правосуддя. Гарантоване статтею 6 Європейської конвенції з прав людини право на справедливий суд є необхідною умовою дотримання принципу верховенства права, закріпленого у статті 8 Конституції України. Гармонізація європейського законодавства до європейських стандартів, здавалося б, повинно підвищити рівень виконавчого провадження та стану виконання рішень українських судів, проте статистичні дані свідчать про наявні проблеми в цій сфері. Крім проблем законодавчого регулювання виконання судових рішень, велика завантаженість державних виконавців, недостатній рівень фінансування з боку держави породжують ілюзорне право громадян на доступ до правосуддя. Актуальність цієї теми полягає у тому, що завдяки поглибленому аналізу проблемних аспектів діяльності та законодавчого регулювання питання виконання рішень дасть змогу уникнути широкого кола проблем та наблизитися до європейського вектору ефективності виконання судових рішень.

Проблематикою примусового виконання судових рішень та якісної роботи органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, займалися такі вчені, як: М. Авдюков, Ю. Білоусов, В. Бігун, С. Бичкова, Д. Валєєв, Є. Васьковський, М. Вікут, М. Жушман, В. Комаров, М. Треушніков, Г. Фединяк, Н. Шелевер та ін.

У Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи «Виконання рішень ЄСПЛ» №1787 (2011) від 26.01.2011 року із серйозним занепокоєнням зазначається, що в Україні продовжують існувати основні системні недоліки, які спричиняють чимало випадків порушення Конвенції, що повторюються, і які серйозно підривають верховенство права. Ці проблеми пов'язані, зокрема, із хронічним невиконанням рішень іноземних судів [4].

Неефективне виконання судових рішень в Україні призвели до впровадження змішаної системи примусового виконання рішень та введення нового інституту приватних виконавців.

Зацікавлює позиція українських правознавців Центру політико-правових реформ, з якою варто погодитися: запровадження інституту приватних виконавців в Україні є однією з дієвих ідей реформування виконавчої системи [5].

З появою нового інституту приватних виконавців, виконання рішень поліпшили загальні показники правосуддя в Україні, але велика низка недоліків законодавчо-процесуального характеру гальмують строки виконання рішень, а в деяких випадках унеможливує їх виконання взагалі.

Хоча приватний виконавець і діє самостійно та, здавалося б, має реальну мотивацію до виконання рішення, істотним недоліком може стати нехтування правами боржників через бажання якнайшвидше завершити виконавче провадження будь-якою ціною. Цілком логічно, що закріплення у законодавстві чіткого переліку прав та обов'язків учасників виконавчого провадження допоможе уникнути перспективи нехтування правами боржників.

З іншого боку, на нашу думку, сторони виконавчого провадження також можуть впливати на виконання приватним виконавцем виконавчих дій по виконанню рішення через закріплене в Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності. Така альтернатива блокування роботи приватного виконавця зводить строки виконання рішення нанівець.

Не менш важливою умовою роботи приватних виконавців є самостійне забезпечення себе

матеріально-технічними засобами (офісне приміщення, технічне обладнання та ін.), яке у більшості випадків стає причиною великої вартості послуг, які для звичайного громадянина залишаються недоступними на відміну від державних виконавців. Подібний фактор може нівелювати на практиці введено у дію змішану систему виконання рішень, а отже, доцільно врахувати й такі особливості нашої держави як високий рівень корупції, пострадянську економічну модель, низький рівень правової культури населення.

Запровадження інституту приватних виконавців в Україні можна вважати цілком прогресивною ідеєю щодо створення ефективної системи органів примусового виконання рішень, але не останнім кроком до чіткої та дієвої системи виконання рішень. Аналіз проблемних питань діяльності приватних виконавців вказують на необхідність подальшого регулювання та удосконалення законодавства.

Список використаних джерел

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року. *Відомості Верховної Ради України*. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004
2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року №254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Про виконавче провадження : Закон України від 02 червня 2016 року (Із змінами, внесеними згідно із Законами). *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 30. Ст. 542.
4. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02 червня 2016 року (Із змінами, внесеними згідно із Законами). *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 29. Ст. 535.
5. Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи «Виконання рішень ЄСПЛ» №1787 (2011) від 26.01.2011 року. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/mpz2/docs/1188_rez_1787.htm.
6. Центр політико-правових реформ. URL: <https://www.pravo.org.ua/>.
7. Гончаренко Є. Переваги та недоліки запровадження інституту приватних виконавців в Україні. *Юридична газета*. 4/2016. С.14–15.

Задаля Дмитро Костянтинівич

доцент кафедри загальноправових дисциплін,
кандидат юридичних наук, доцент

Гончарук Софія Олександрівна

студентка юридичного факультету

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЖІНКИ І ЧОЛОВІКА В УКРАЇНІ

Визначним досягненням суспільного розвитку, який характеризує його особливості у ХХІ ст., є вироблення основних стандартів принципу рівності, визнання того, що всі люди мають бути рівними між собою незалежно від будь-яких ознак, і тому в усіх сферах життя повинні застосовуватися однакові виміри до людей. Такий підхід до визначення статусу особи в суспільстві сприяє всебічному розвитку людини, реалізації її особистісних якостей, дозволяє діяти вільно і водночас зобов'язує дбати про інтереси інших, у всякому разі, не порушувати їх прав і свобод.

Вагомий внесок у формування теоретичних засад правового статусу жінки і чоловіка в Україні зробили такі вітчизняні та зарубіжні науковці, як Н. Анішук, Н. Болотіна, І. Грицай, Г. Герасименко, О. Дашковська, Л. Кобелянська, К. Левченко, Т. Марценюк, Т. Мельник, В. Муранова, М. Ничипоренко, О. Руднева, Г. Христова, Л. Єрохіна, Ю. Черняк та ін.

Україна, яка проголосила стратегію європейського вибору, знаходиться на етапі започаткування гендерних досліджень щодо запровадження стандартів рівності прав і свобод жінки і чоловіка. Керуючись основними положеннями Конституції, з огляду на необхідність обрання демократичних пріоритетів щодо покращання становища жінок у суспільстві, забезпечення рівних можливостей участі жінок і чоловіків у політичному, економічному, культурному й соціальному житті, Верховна Рада України визначила Основи державної політики у сфері прав людини, прийняла